

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam.
3863. szám

4 oldal,
20 bani
1957,
július 30,
kedd

Lapunk tartalmából:

- Elkéstek, uraim! (2. old.) tomi nemzeti forradalom évfordulóján (4. old.)
- Testnevelés és sport — Befelejzött a Béke Kupa teniszverseny. — Néhány mondatban (4. old.)
- Asztali tenisz. — A B-csoport sorolása (2. old.) — Dulles külügyminiszter Ottavába utazott (4. old.)
- A néptanácsi képviselő (3. old.) — Grotewohl új javaslata Németország egyesítésére (4. old.)
- A hinta (3. old.) — Hoffa a holónak... (4. old.)
- Nasszer elnök beszéde az egyip-

Csépelnék a szentlányi kollektivisták

A korareggeli nap szomjasan szüta fel a mezőkről a harmatot. Ma megint szép idő ígérkezik. (Mánapaság nagy szó). Az országuton és a dűlőutakon kalászos gabonával megrakott szekerek haladnak. Hordanak. A szeszélyes idő elég sokban tartja a földet dolgozóit és így, amikor egy kis alkalom nyílik a kocsik hosszú sora indul a határba. A kép változatosságának kedvéért, még aratókat is látunk. Egy kis munkacsoport zabot arat. Nem sok az egész. Délre befejezik. Amikor benyitottak a szentlányi Acél kollektív gazdaság ajtaján, amint azt előre is gondoltam, üres udvart találtam. Es ez érthető is. Ki tud ilyenkor karbatett kézzel ülni. Az irodában, szerencsére, az elnök és a könyvelő kimutatást készít, így tehát szót válthatok velük. A beszélgetés föltárgyalt természetesen a nyári betakarítási kampány képezi.

Megtudom, hogy az aratót elég gyorsan szerveztek. A kürtösi GTA arató-kötőgépe 50, a gazdaság új arató-kötőgépe 52, a két egyszerű aratógépet pedig 56 hektárról vágta le a gabonát. A dűlt buza aratását kézi kaszával végezték. Naponta mintegy 30 kaszás szorgoskodott a földeken, ugyanannyi marokszedővel és kévektőlvel. Különösen nagy szorgalommal dolgozott id. Veréb Mihály, Budai Imre és Janzov Eva.

Az aratás után azonnal megkezdtek a horást. Naponta 18 kocsi szállítja a gabonát a szérűre, ahol már — amikor az idő engedi — kor reggeltől zug a cséplőgép. Híányolhatnánk, hogy még nem kezdtek meg a buza cséplését. De itt

némileg mentségül szolgál, hogy nagy területen vetettek őszi árpat (33 hektáron), most azt cséplik. (Lehet, hogy azóta már a buzaszéplést is megkezdtek).

— Jóhelt! — hallatszik a cséplőgép tetejéről Bimbó István etető hangja. — S az asztalosok azonban meg is kezdik a gép tetejére röpteni az árpakéveket, ahol az etető szakavatottan széthuzza azokat a gép bugó dobába engedi. Az előbbi kis csendet ismét a jellegzetes cséplőgép zúgása váltja fel, amely beütött az egész környéket.

Később megnézzük mennyit cséplenek.

— 35 mázsa folyt le mostanában — mondja Lovicz József cséplőgép felelős — de ma később, — hét órák — kezdünk — teszi hozzá. — Korán reggel kissé nedves volt. A 35 mázsa igen jó eredmény, hiszen alig telt el két és fél óra reggel héttől. „Ha így dolgoznak, minden bizonytalanság az egy vagonnal” — jegyzem meg.

— Meglesz még több is — válaszol Lovicz elvtárs. S azután hivatkozik a traktorosra, Kovács Ferenc-re, aki hozzáértéssel és nagy szorgalommal végzi feladatát. Bizonyíték erre, hogy eddig semmi panaszunk nincs sem a traktor, sem pedig a cséplőgép munkájára.

Tovább nézzük a szorgoskodó gépmunkásokat, akik közül különösen Hát Pál, Baumsteig Antal, Schlechter Katalin, Gál Etelka és Bimbó István etető tűnik ki.

Már távol vagyok a szérűtől, de még mindig eljutnak hozzám a cséplő hol erősödő, hol gyengülő bugásának hangfoszlányai...

Megnyílt a VI. Világifjúsági és Diák Béketalálkozó

MOSZKVA. (Agerpres.)

„A hatalmas Lenin-stadion bel-sejét sok ezer zászol díszíti, amelyeket orosz, kínai, francia, angol, német és spanyol nyelven a „Béke” szó olvasható.

„A lelátók zsúfolásig megteltek. Jelen vannak a moszkvai ifjú dolgozók és a Moszkva-tartományi kolhozok dolgozói, diákok és a tanuló ifjúság, mérnökök, tudósok, a kulturális élet kimagasló személyiségei, külföldi küldöttek, turisták és újságírók. Mindannyian izgatottan várják az ünnepség megnyitását.

A kétféle ünnepi program 15 órához közeledik. A központi emelvényen helyet foglalnak a Fesztivál rendezői: A Demokrata Ifjak Világ-szövetségének, a Nemzetközi Diák-szövetségnek, a Nemzetközi Bizottságának tagjai: Bruno Bernini, a Demokrata Ifjak Világ-szövetségének elnöke, dr. Allam Mohammed Abdel Halek, Egyiptom ifjúsági és sportkérdéseknek foglalkozó legfelső bizottságának technikai igazgatója, Antonis Brilakis, a görög parlament volt tagja, Tiamil Budzseli, az Albán Ifjuniók Szövetségének képviselője, dr. Leo Weismantel pedagógus és közíró (Német SzK), Orlando Gomez, a DIVSZ titkára (Brazília), Jacques Denis, a DIVSZ főtitkára, Alexandr Dimitrov, a bulgáriai Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetség első titkára, Dimitrij Kabalevskij, zeneszerző (Szovjetunió), Maximo Carrera Gros, kosárlabda-edző (Argentína), Komocsin Zoltán, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Fesztivál Előkészítő Bizottságának elnöke, Juszei Muniba szocialista képviselő (Sziria), Karl Namokel, a Szabad Német Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának első titkára, Malcolm Nixon, a Fesztivál angol bizottságának titkára, Einar Norman, szakszervezeti vezető, a Fesztivál svédországi országos bizottságának elnöke, David Ojstrah hegedűművész (Szovjetunió), Zsiri Pelikan, a Nemzetközi Diák-szövetség elnöke, Ernst Rowel, kiadó (Német SzK), Szergej Romanovskij, a Szovjetunió Ifjúsági Szervezetei Központi Bizottságának elnöke, Renzo Trivello, az Olasz Kommunista Ifjúsági Szövetség főtitkára, Virgil Trofin, a Romániai Ifjuniók Szövetség első titkára, Galina Ulanova balet-táncosnő (Szovjetunió), Alexandr Seljpin, a Szovjetunió Lenin Kommunista Ifjúsági Szövetsége Központi Bizottságának első titkára, Emo Egoli, az Olasz Szocialista Ifjúsági Szövetség titkára, Janszra Janszmar, a Monopól Forradalmi Ifjúsági Szövetség titkára és mások.

A központi pályahelyen megjelentek a Szovjetunió Kommunista Pártja és a szovjet kormány vezetői, a Fesztivál megnyitónappal kezdődő meg-hívott vendégek: A. B. Arisztov, N. I. Belajev, L. I. Brezsnyev, N. A. Bulganyin, E. A. Furcva, N. G. Ignatov, G. K. Zsukov, N. G. Kozlov, O. V. Kuuszinen, A. I. Mikol-

ján, N. A. Szuszlov, N. M. Svernyik, K. J. Vorosilov, N. A. Muhitdinov, P. N. Pozsipelov, D. Sz. Korotcsenko, E. I. Kalnberzin, A. P. Kirilenko, A. N. Koszigin, K. T. Mazurov, V. P. Mzsavanadze, N. G. Pervuhin elvtársak. A jelenlévők hosszantartó éljenzéssel fogadták őket.

Tizenöt óra... Moszkva lakóinak hibájából, akik e percekben lelkesen ünneplik a városom gépkocsikkal áthaladó vendégeit, egy órát késik a Fesztivál megnyitása. A vendégeket szállító társaságok kocsik nehezen törnek utat az embertömegben... A várakozás feszültsége fokozódik. De végzettségek az északi és a déli lelátókon megszólalnak a harsonák, mire a Stadion zenekara felé és már fel is tűnnek az első zászlóvivők. A lelátókon tapsorkánnal fogadják őket.

A menet élén fehér sportmezbe öltözött ifjak viszik a Fesztivál óriási címerét, amelynek hatvan méter hosszú s az öt világrészt jelképező sárga, kék, zöld, narancssárga és piros színű sálajait fiatal lányok viszik. Ezután a Fesztivál címerét viselő zászlók özönek, majd a Fesztiválban résztvevő ifjúság nemzeti lobogói következnek. Az ünnepi megnyitót után a zászlóvivők menete megáll. A lelátó mintegy százezer nézője viharosan élje-

Az ÚJ SPORT,

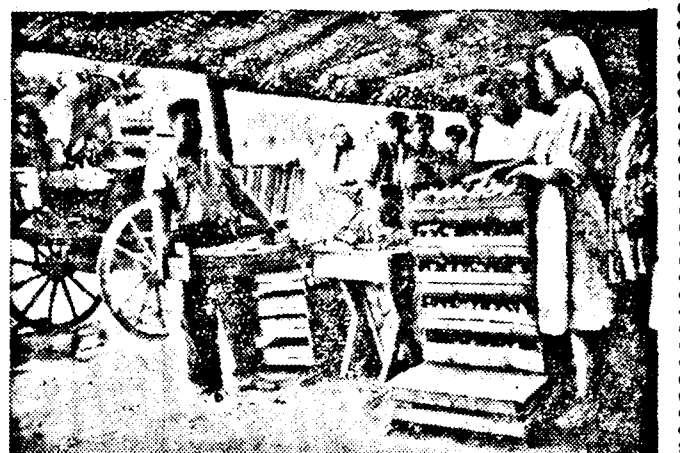
a moszkvai baráti sport-játékok ideje alatt hetenként háromszor, hétfőn szerdán és pénteken jelenik meg és részletesen, beszámol az összes sporteseményekről.

nez, a Stadion visszhangzik az üdvözlő ifjúság küldötteinek me-netoszlopa. A menetben résztvevő országok ABC sorrendben követ-nek. Fehérbe öltözött ifjú szovjet la-nyok virágot hirtének eléjük.

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

ÉRIK A PARADICSOM

1. Megérett a paradicsom. A mácsai termelők szekérszármá hordják a Fruct-export mácsai átvételejére a szerződött para-dicsomot. Naponta 50-60 szekér is megfordul az átvételején. Néhány nap múlva már Prága, Páris, Bécs pia-cán árulják a mácsai izletes piros paradicsomot.

2. Csak első-osztályú árut küld a Fruct-export külföldre. A mácsai és kürtösi lányok szakértelemmel válogat-ják és osztályoz-zák az exportra szánt paradicsomot.

Segitettek a betakarításnál

Az elmúlt héten a stúdiópari vállalat ötven dolgozója és négy tehérgép-kocsija segítette a Tudor Vladimirescu-i állami gazdaság dolgozóit a termés betakarításában. A munkások hat hektár területet összegyűjtöttek a kéveket és gépkocsikon a szérűre

szállították. A munkában Ivan Teodor, Nemecz János, Nagy Antal, Balázs Béla, Kovács Zoltán és Lungu Dumitru tűnt ki.

Lazau Alexandru,
levelező

Megjelent a Korunk júliusi 7. száma

Petru Groza: Levél a Korunkhoz. — N. Rosental: Harcba fejlődő filozófia. — Sas Andor: Opera Didactica Omnia. — Balázs Egon: A közgazdaságtudományi kutatás néhány időszerű kérdése. — Szabó Gyula: Reggeli vendégek. (Regényrészlet). — Nagy Károly: Az ifjúsági mozgalm szerepe a nevelésben. — Teofil T. Vescan: A kozmogonia egyes problémáiról. — Dési Huber István: Három levél. — Dán Klára: Az absztrakt munka marxi jellemzésének filozófiai jelentősége. — Kallós Miklós: Irástudók felelőssége.

Világgazdaság, világpolitika rovat: Új szakasz a Szovjetunió népgazdaságának fejlődésében. (N. Karceva Valentyna). — Harc a munkások egészségvédelméért a tőkés országokban. (Steinmetz József).

Kronika rovat: Camil Petrescu (Nicolae Terturian). — Több irodalmat a nyelvtanításban. (Mikó Imre). — A Székely Népi Együttműködés közönsége. (Molter Károly). — Iskolai hagyományainkról (Ferenczi Géza). — Balázs Béla és a filmművészet (Kertész Pál — Péteri Gabriella). — A rajztanítás szerepe az iskolai oktatásban (Erdélyi Gyula). — Brassai Viktor — az élőszó művésze. (Kéri József). — A fél analitizmus és megszüntetése (Debreczy Sándor — Németh József). — Orvostudományunk új ága: a szívebészet. (Maros Tibor). — Az ultrahang és ipari alkalmazása (Dezso Ervin).

Szemle és bírálat rovat: A neveléstudomány időszerű kérdése a szovjet sajtóban. (Náhlík Zoltán). — A könyv a nagyvilágban. (Aszódy János). — Az első román Newtonfordítás (Gottlieb János). — Fiatalkori bűnözés a tőkés országokban. (Tóth Zs. Sándor). — Magyar könyvszemle (Tóth Kálmán). — Matema-

tikai és Fizikai Lapok. (Jánky János). — A tervszerű talajjavítás fel-felértékelése (Bálint Imre). — A Rinscila az olasz parasztság legéget-tőbb kérdéseiről. (M. L.).

Disputa rovat: Színházi panoráma (Lőrinczi László). — Új időben, régi csapáson, új uton (Varga B. László).

„Az a vágyam, hogy megismerjek egy baráti, hozzánk közelálló népet, — teljesült. Résztvettem én is a Nagy Nemzetgyűlésben abban a küldöttségében, amely 14 felelhetetlen napot töltött a Csehszlovák Köztársaság Nagy Nemzetgyűlésének vendégeként a baráti országban. Több mint másfél hónap telt el azóta, de az ut élménye még ma is élénken él bennem.

Az ország határát azzal a gondolattal léptem át, hogy minél jobban megismerhessem Csehszlovákiát, népének életét.

Küldöttségünk előtt tág lehetőség adódott az ország életének, békés építőmunkájának alapos megismerésére. Együttérzéssel és örömmel tapasztaltuk, hogy a népi hatalom éveiben milyen nagy utat tettek meg a gazdasági és kulturális élet fejlődésében. Kedves vendéglátóink arra törekedtek, hogy minél többet lássunk, minél jobban megismerhessek velünk Csehszlovákia múltját és jelenét. Megismertük a baráti ország természeti szépségeit és meggyőződhetünk szilárd barátságukról, ami szorosan összekapcsolja ezt a két népet. Alkalmunk volt tehetséges, értékes dolgozó emberekkel, a párt és az állam kipurált vezetőivel is megismerkedni, ugyanakkor alkalmunk nyílt tapasztalatainkat kicselelni, ami az állam legfelsőbb szerveinek tevékenységét illeti. Megismerkedtünk kiváló eredményeikkel a szocializmus építésében.

Sok mindent aprólékosan láthattunk abban a szépséges, baráti országban. Háromezer kilométert utaztunk keresztül-kasul, városokat és

Csehszlovákiai jegyzetek

falvakat látogattunk, történelmi emlékeket, üzemeket és mezőgazdasági szövetkezeteket, művészeti- és kulturális intézményeket.

Még most is élénk előffem Prága, az „aranyváros” képe

Sok melegséggel fogadtak bennünket e városban. Ruzin repülőterre érkezésünk pillanatától: államférfiak, csehszlovák dolgozók, kis pionírok. A feldíszített repülőterén egymás mellett lengte a szél a zászlók és a csehszlovák nemzetiszínű zászlót. Az a sok virág, amellyel fogadásunkon elhalmozottak, a csehszlovák nép barátságát, vendégszeretetét fejezte ki. Itt Josef Valo, a Csehszlovák Köztársaság Nagy Nemzetgyűlésének elnöke üdvözölt bennünket, hosszán beszélt a két nép barátságáról és közös céljáról, a szocializmus építéséről. Úgyanezzel az őszinte baráti érzéssel választott Stolica Gheorghe elvtárs, a küldöttség vezetője, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagja és a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tagja.

Amíg Prágában tartózkodtunk, alkalmunk volt megismerkedni Csehszlovákia legkiemelkedőbb alakjaival. Látogatást tettünk a Nagy Nemzetgyűlés épületében, ahol Zdenek Feirlinger, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke fogadott bennünket és többek között ezeket mondotta: „Az

szeretném, ha a román küldöttség jól érezné magát hazánkban. Minden nyitva áll Önök előtt és meggyőződhetnek a csehszlovák nép szeretetéről. Népünk éppen úgy, mint a román nép, éveken át harcolt szabadságáért. Hasonló szeretettel fogadt bennünket a Hrad-palotában Antonijn Zapolocky, a Csehszlovák Köztársaság elnöke és Vilám Siroky, Csehszlovákia miniszterelnöke.

Küldöttségünk és Csehszlovákia vezető személyiségei között beszélgetés folyt a baráti kapcsolatok fejlesztéséről, a kölcsönös együttműködésről és a szocialista államok közötti egység megszilárdításáról.

Prágában megtörtént az Ismeretlen hős emlékművet és Klement Gottwald mauzóleumát, ahol virágkoszorút helyeztünk el. Sétáltunk a régi Prágában is, sorralátunk a különböző történelmi emlékekkel, jelentős intézmények épületeit. Hasonlóan látogattunk a Hrad-palotát, megtekinttük a régi Szent Vít székesegyházat, Prága egyik leg-szebb, a gót építészeti remekművét.

Végül elhagytuk Prágát. Utunk a legszébb vidékeken vezetett keresztül, nem győztük csodálni a turisztika hazájának szépségeit. Nem lehet megmenni az üdülők és gyógyfürdők szépségeit. Látunk Karlovy-Vary, Marianke Lasne, Sliac gyönyörű fürdőhelyeit. Nagyon szépek Moravia, Boemia fürdőhelyei is. Valamennyiüket megragadott a Magas Tátra, a 2000 méternél is magasabb

bércet. Ezek az üdülők és fürdőhelyeken dolgozó emberekkel találkoztam, akik a párt és a kormány gondoskodása révén ilyen csodás környezetben töltik egy dolgozó év után pihenőszabadságukat. Az ember iránti gondoskodásról győződtem meg, mikor megtudtam, hogy minden 700 lakosra jut egy orvos és hogy a szülések 80 százaléka szülészeti kórházakban történik. Miközben a pihenőkkel, üdülőkkel beszélgettem, meggyőződtem arról, hogy szeretik az életet és mindennél jobban hazájukat, hogy állhatatosan bíznak a jövőben.

Hafalmasan fejlődött az utóbbi tíz évben Csehszlovákia ipara

Acéltermelésben méltó versenytárs Franciaországnak, Svédországnak, kokszertermelésben Csehszlovákia felvevő a versenyt az Egyesült Államokkal, Angliával, villanyenergia termelésben bármely fejlett kapitalista országgal. Százéves hagyománya van itt a gépgyártásnak, így tehát gyártmányaink méltán örvendek a megérdemelt hírnevnek. Bármerre jártunk, bármilyen gyárat, üzemet, vagy iparvállalatot kerestünk fel, mindenütt fejlett technikával találkoztunk. Látuk Bratislavában a Béke-üzemet, Gottwaldovban a Svit cipőipari kombinátot, a Valtaván 1952-ben épült Slapy vízgőzturbinát és vízierőművet,

Petrila Maria főmérnök, a Nagy Nemzetgyűlés képviselője

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

BESZÉDES SZÁMOK

A G. Dimitrov gyár egyik irodájában gondosan gépet, összefűzött szöveget őriznek. A gépet oldalak másolata már a fővárosban van s talán az illetékesek éppen most döntenek arról, ki legyen újra a vándorújszó, amely az 1955-ös év második felében elért sikereket a vagongyáriak tulajdonába került. Azóta ez a vándorújszó bizonytalan vándorolt. A gépet oldalak számadatai, egész mondanivalója a gyár munkaközösségének első felében elért eredményeiről adnak számot. Ime néhány ezek közül, a szorgalmas munka árán elért sikerekről.

Az össztermelési fervé feljesítésén kívül

— amelyet 105,4 százalékban való-sítottak meg — talán legérdekesebb sikert a termelékenység növelésében érték el. Ha ez év első felének teljesítményét összehasonlítjuk a múlt

év második felének megvalósításával, a termelékenységnek munkásonként 45,7 százalékos növekedése mérhető fel, alkalmazottanként pedig 44,6 százalék. Talán mondanunk sem kell, hogy sok erőfeszítésre volt szükség ennek megvalósításához. Voltak más természetű eredmények is, például értékes megtakarítások.

Megállapíthatjuk, hogy a vagongyárak a félév alatt nem csupán saját számlájukra könyvelték el eredményt, hanem igyekeztek, hogy az egész népgazdaság számára hasznos munkát végezzenek. Növekszik például a gyár, külföldi megrendelők száma. A gyárban készült tervek alapján bányászvagonokat szállítanak majd Egyiptom és a Német Demokratikus Köztársaság számára.

A gyár hírnevére gondosan ügyelnek az újítók is

A vagongyárról méltán állíthatjuk, hogy egyike azoknak a vállala-

toknak, ahol szorgalmasan tevékenykednek az újítók, észerkesztők. Az első félév folyamán a gyárban 151 javaslatot könyvtettek el, amelyek közül hetvenötöt elfogadtak és alkalmazták. A javaslatok mindegyike igen hasznos volt. Ezt mi sem igazolja jobban, mint az, amikor a jóváhagyott és alkalmazott újítások által megtakarított értéket egy évre előreláthatólag kiszámították és ez nem kevesebb, mint 1.109.274 lej lett ki.

Külön meg kell említenünk Frunzau Ioan, a kovácsműhely technikusának újítását, amelynek alapján a bányászvagonok sarokvasának gyártási folyamatát megváltoztatták. Ezzel 20 százalékos anyagmegtakarítást értek el, miközben a termelékenység ennél a munkánál 40 százalékkal növekedett. A vagonosztályon Durgheu Nicolae mérnököt illeti dicsőret, mert újításával megoldotta a bányászvagonok hosszartójának automata hegesztését. Ennek az anyagmegtakarítás 45 százalékos és a munka megtakarítás nem kevesebb, mint 80 százalékot tesz ki.

A gyár kultur- és sporttevékenységét is

ebbe a füzetbe foglalták. Többek között a következőket olvashatjuk: A gyár 26 tagu fuvószekere, amelyben idősök és fiatalok is résztvesznek, a Temesváron megtartott tartományi ifjúsági Találkozó első díjat nyert.

Innen tudtuk meg azt is, hogy a gyár klubjában rendszeresen tartanak tudományos, gazdasági, politikai és egészségügyi előadásokat. No meg azt is, hogy a kultúrcsoport a félév folyamán 25 előadást tartott Aradon, falun, valamint a rádió-stási központban.

A 16483 kötetes könyvtárnak 1367 olvasója 6337 könyvet kölcsönzött. A szépirodalmi, tudományos és technikai könyveken kívül ideológiai művek is kikölcsönözhetők.

Az Energia G. Dimitrov sportkö-zösség 1260 tagot számlál. A sport-közösség igen jelentős sportolót nevelt ebben az időszakban. Ezt bizonyítja az is, hogy hárman elnyer-ték a sportmesterei címet, 25 tag pedig élvonalbeli sportoló.

TESTNEVELÉS · SPORT · SPORT · SPORT · TESTNEVELÉS

Befejeződött a Béke Kupa teniszverseny

Vasárnap délután már csaknem fél ezer néző figyelte szíveszorongva a vörös salakon ugráló fehér labdát, egy-egy jól sikerült labdamenet viharos tüsszeléssel vagy általános sajnálkozással végződött, s tegyük hozzá: a szokatlanul nagy érdeklődés teljesen indokolt. A játék magas színvonalra párosult a teniszezők küzdő és természetesen győzni akarásával és meggyőződésével, hogy a verseny elérte célját: alkalmat adott a fiatal teniszezőknek is arra, hogy élvonalbeli játékosokkal mérhessék össze tudásukat, tanulmányozhassák a „nagyok” játékstílusát és olykor meglepetésszerű győzelemmel tarsolgyukban távozhassanak a pályáról. Vonatkozik ez elsősorban a fiatal Albertre, aki valószínűleg halmozta a meglepetéseket. Játéka jobbnak, eredményesebbnek bizonyult mint a nagyváradi csapat első játékosáé, illetve a temesvári Wolfé, és így bekerült az elődöntőbe. Az aradiak általában jól szerepeltek a versenyen, női párosunk (Glattné-Grünwaldné) bekerült a döntőbe, de meg kellett elégednie az előkelő második hellyel. Az elődöntőig jutott Grünwald is, de itt alul maradt a kitűnő formában játszó Juhász szemből. Az Albert-Grünwald páros ugyanakkor az elődöntőben esett ki a további küzdelemből, akárcsak a Glattné-Grünwald vegyespáros.

Sajnos a verseny zöldfűtőmentességét nagyban befolyásolta a benevezettek pontatlan érkezése, így a kezdést eltolódott, az egyes mérkőzések pedig torlódtak. A kolozsváriak egyáltalán nem válasszák a meghívást, néhány bukaresti teniszező pedig késve érkezett a verseny színpályára. Így például a kitűnő képességű Angelescu nem is vehetett részt az egyéni versenyeken.

A találkozó legkeményebb küzdelme a férfi egyes döntőjében alakult ki. Az első két játszmát a temesvári Juhász „simán” nyerte, majd Cristea kerekedett felül. A negyedik játszmában Juhász már személláthatóan visszaesett, minden jel arra mutatott, hogy a döntő játszmára tartogatja a délelőtti játszmát három elődöntő mérkőzés után magmaradt küzdőképességét, de nem sikerült. A Cristea-Juhász férfi páros farsadása negatív versenyeken.

KÖZÉPEURÓPAI KUPA

A Vasas megnyerte az első döntő mérkőzést

Budapesti játszmák a vasárnap délután a Vasas-Vojvodina első Középeurópai Kupa döntő mérkőzését. Mint ismeretes, a Rapid visszavonása folytán a Vojvodina került a döntőbe. A budapesti mérkőzésen különösen a második félidőben játszott nagyon jól a Vasas és 4:0 arányban győzött.

van befolyásolta a soron következő döntő eredményének alakulását. Bár heves küzdelem alakult ki, a fizikai kimerültség sokkolt erősebb ellenfélnek bizonyult mint az Angelescu-Slapciu pár, s így az utóbbiaknak jutott az elsőbbség. Amikor Juhász a vegyespáros döntőversenyén is megkezdte játékát, a közönség derült soggal fogadta a „táviszesszést” (egy nap alatt a hatodik mérkőzést játszotta), s az utolsó találkozó egyáltalán nem elégtette ki a nézőket és ugyanakkor ártott a kupaverseny komolyságának is. (A rendezők részéről hiba volt, hogy a kitűzött három óra helyett háromnegyed négykor kezdtek a versenyeket s így az utolsó mérkőzés eltolódott).

Láttuk a szombati nemzetközi mérkőzést. A vendégek a mezőnyben szépen adogattak, néhány jó helyesítés támadást vezettek, a fű alatt játszottak, de a tizenhatoson belül az egyszerű megoldások helyett a szövevényest keresték. Így azután alig jutottak lövéshez és ha löttek is, erőltetett pontatlansággal. A Flamura rosie UTA győzött, de hozzátehetjük, hogy az aradi együttes játéka ezúttal sem volt meggyőző és a nézőkben felmerült a gondolat: vajon így lesz ez a három hét múlva megkezdődő bajnoki mérkőzésen? Mert ha így marad, akkor a csanai hatalmas szurkolótáborának nem sok örömet okozhat az ősi forduló mérkőzés-sorozatának.

Szeretnénk néhány hibára rámutatni. A textilgyári labdarúgó csapat játékosai és az a szombati mérkőzés is megmutatkozott, rendkívül lassúak. Sok technikát foglalkozás is megmutatkozott a játékosok teljesítményein. Így például Sărbănuțel is elfordult, hogy rosszul vezesse át a labdát, ez sok esetben lejtőn róla, rendszerint az ellenfélhez. Hasonló hibát láttunk Bojfos játékaiban is. Az adogatók is határozottan állnak. Sáros labda ellenfélhez jut. Tul. körülményesen játszanak, oldalra, hátra passzolnak. Ez a tény az amúgysem túlságos lendület rovására megy.

A csapat frissítése szorult. Nehéz ugyan kissé öregorosan futballozni. Tíz év alattiak az a szándék, mindenáron „fiatalítást” kívánnak. Hiszen a tapasztalt játékos (ha formában van) sokat használhat evvel. De mindenkori ragaszkodni a formán kívüli idősebb játékosokhoz, éppen olyan hiba, mint gondolkodni nélkül fiatalítani a csapatot. S ez nem véletlenül írtuk le. Mert a sok ezer nézőben is felvetődött a gondolat: miért nem szerepelt Tirlea, a fiatal csatárjátékos, aki már több mérkőzésen bebizonyította, hogy érdemes a bizalomra. Az augusztus 18-án megkezdődő ősi forduló előtt

Külön kell szólnunk a nagyváradi női egyéni verseny kupagyőztesének, a fiatal Avram Juditnak játékaról, amely nagyon sokat fejlődött az utóbbi egy-két év alatt, jól helyezett labdát, nyugodt, kiegyensúlyozott és nem utolsósorban eredményes játéka nagy tetszést váltott ki.

A döntők eredményei: Férfi egyes: Cristea (Buk.)-Juhász (Tsvár): 3:6, 3:6, 6:1, 6:1, 6:3. Női egyes: Avram (Nagyvárad)-Rosianu Elena (Buk.) 6:4, 6:3. Férfi páros: Angelescu, Slapciu-Cristea, Juhász 6:4, 7:9, 7:5. Női páros: Avram, Liszka (Nagyvárad)-Glattné, Grünwaldné 6:3, 6:4. Vegyes páros: Brenner, Angelescu-Rosianu Elena, Juhász 6:2, 6:2.

Amíg nem késő...

minden mérkőzés kísérlet a soron következő nagy feladatok megoldására. Tehát véleményünk szerint a fiatal játékosok is szerepelniük kellett volna, legalább egy félidőt. Általában már léteznie kellene egy elképzelésnek, hogy milyen összefüggésben indul majd a textilgyári együttes az ország legjobb csapatainak sorában. De vajon létezik-e ilyen elképzelés? Nehéz erre feleletet adni, mert azt mindenki tudja, hogy az UTA játékosainak még most sincs edzőjük, aki felelősségteljesen készítené el a csapatot az ősi bajnoki idényre. Minden csapatnál a szak-előkészítés az edző dolga, akinek munkáját a vezetőedzőnek támogatnia kell a közös cél elérése érdekében. Már pedig az UTA-nál nehéz ver győzteset egy edző. Elég, ha arra utalunk, hogy a legutóbbi időben Dvorzákot, Reinhardt, Reinhardt Dobai és Schwartz váltották fel. Dobai eltávozott, Schwartzra nem bízta rá az első csapat edzését, Dumitrescut, az eddigi ifjúsági

ASZTALI TENISZ

Arad-válogatott-Gottwaldov válogatott 7:5

Szombaton este rendezték meg az Arad válogatott-Gottwaldov válogatott városközi asztali tenisz versenyt. A versenyt szép küzdelem után az aradiak nyerték meg 7:5 arányban.

Eredmények: Andronache-Stoian 2:0, Prokopetzne-Ziskova 0:2, Kovács-Blazek 2:0, Grünwaldné-Rokytova 2:0, dr. Papp-Nachowsky 1:2, Laub-Pluchakova 1:2, Grünwald-dr. Svec 1:2, Andronache, Prokopetzne-Stoian, Blazek 2:1, dr. Papp, Grünwald-Machowsky, dr. Svec 2:0, Kovács, Grünwaldné-Machowsky, Rokytova 0:2, Andronache, Prokopetzne-Stoian, Siskova 2:0, Grünwaldné, Prokopetzne-Siskova, Rokytova 2:1.

edzőt várják haza az edzőből. O azonban még nem nyilatkozott, hogy vállalja-e az előkészítést. Közben tárgyalnak egy Aradról elszármazott bukaresti edzővel, Braun Kálmánnal, Braun azonban jelenleg az utánpótlás válogatottjával Moszkában van a Világifjúsági Találkozó sportversenyén. Az edzőkérdes megoldatlansága is rányomja bélyegét a csapat teljesítményére. Ahelyett, hogy a játékosok formája az idény közeledtével egyenes arányban javulna, azt sok ezren láttuk a szombati találkozón is, hogy rosszabbul játszottak, mint a tíz nap előtti Sziria válogatott elleni mérkőzésen.

Az edzőkérdes megoldása sarkalatos pontja egy csapat előkészítésének, tehát sürgősen oldják meg, miután az idő sürget, nem tűr további halasztást.

Nem szándékunk észharangot konganatni a textilgyári labdarúgó csapat felett, de szeretnénk megnyugtató intézkedéseket tapasztalni, amíg nem késő...

(m. s.)

A Fl. rosie UTA-Gottwaldov válogatott mérkőzés egyik jelenete.

ZAHARIA STANCU akadémikus

Az utóbbi években, különböző országokban utazva, meggyőződtem arról, hogy minket — a népi demokratikus országok embereit — mindenütt egyre inkább és egyre jobban megismernek. Pundzsab-ban, egy indiai történetes könyvtárban Solohov Csendes Don-ja és K. Fegyvin Dáldalmas asztendő-jé mellett ott találtam a legnagyobb román kortárs írókat, Mihail Sadoveanu-nak több könyvét, Maria Mazserova cseh író női válogatott műveinek vastag kötetét, valamint lengyel és bolgár írók néhány könyvét.

Örültem, mikor az indiai könyvtárosoktól a fiatal román írók, mint Petru Dumitriu és Marin Preda műveinek fordításait találtam, vagy amikor meghallottam, hogy a Német Demokratikus Köztársaságban a legutóbbi szeptember könyvek egyikének szerzője a mi Ion Creangának, avagy, amikor egy tokiói úr honfitársaim: Mihail Beniu, Eugen Jhebeleanu, Cicero Theodorescu verseiről beszélt nekem. A napfényes Vietnámban egy csésze illatos tea mellett az egyik helyi középiskola tanára Stoilov román matematikus munkáiról kezdett beszélni. Constantin Parhon akadémikus nevét az egész világ tisztelteti, eljött ki. Egy finn rendező, akivel Westminsterben találkoztam, azt mondta nekem, hogy színe akarja vinni I. B. Caragiale, a mi klasszikusunk híres vígjátékát, az Elvezett levelet. Ugyanerről a darabról — amelyet Santiago de Chile-ben láttam — nagy lelkesedéssel beszélt nekem egy mexikói férfi.

Az egyik legnagyobb ma élő költő — Rafael Alberti — annyira el volt ragadtatva Mihail Eminescu verseitől, hogy hosszú időn át farsadt spanyolba való áthíttetésükkel.

ELKÉSTÉK, URAIM!

Európa és Ázsia különböző országaiban a képzőművészek melegen megmozdították a kezemet, amikor meghallották, hogy annak a nemzetnek vagyok fia, mely olyan művészeket adott a világnak, mint Grigorescu, Brancusi, a zenekedvelők arra kérések beszéljek nekik a mi népzeneinkről és mai zeneszerzőinkről, a színház emberek azt kérdezték, vajon Mihail Sebastian irt-e más színdarabokat is az Utolsó órá és a Névtelen csillag-on kívül, melyeket oly nagy sikerrel játszanak annyi ország színházaiban.

Nem voltak kevesen azok, akik kifejezték csodálkozásukat afelől, hogy a román népet, mely oly sok kulturális értéket alkotott, még nemrégiben olyan kevéssé ismerték. A csodálkozás teljesen indokolt, de nem a mi népünk hibás benne. Ki tehát a bűnös? Azok, akik 1944 őszig uralták és kormányozták az országot. A régi uralkodó osztályok, a tőkés és földesurak hajbókoltak a Nyugat előtt, lebecsülték a román népet és művészetét, irodalmát és zenéjét. Lángeszi költők, Mihail Eminescu gyögyintézetben fejezte be életét, megmíelt betöltötte volna 40. életévét. Caragiale keserűséggel telve pusztult el a szánalmas betegségben. Constantin Brancusi ötven és egynéhány évvel ezelőtt kivándorolt, Ion Creangă egész életét szegénységben élte le.

A kapitalizmus mindig táplálta a kis népek iránti megvetését. A román nép és értelmiségi ezt saját bőrükön érezték. Ahhoz, hogy elismerjenek, először francia nyelven kellett valamit kiadni, s csak azután saját anyanyelvén.

A Nagy Október új erkölcsöt hozott a világ számára, mely nem tesz különbséget nagy és kis nézettek között. A Szovjetunió a világ első er-

szága, mely a politika, a gazdasági élet, a kultúra és a tudomány területén kapcsolatait bármely nagy vagy kis országgal a teljes egyenlőségre és kölcsönös tiszteletre alapozza.

A népi demokratikus rendszer országunkban való megteremtése után a kultúra a nép java lett. Azok a sikerek, melyeket művészetünk tudományunk és irodalmunk ma arat, a román kormány gondoskodásának köszönhető, mellyel a nép alkotóerejének virágzását elősegítik. Minden egyes író, tudós vagy festő sikerét joggal tekintjük az egész ország sikerének. Ha ezek mellé az eredmények mellé odaállítjuk a Románia gazdasági fejlődésében elért sikereket, a dolgozók anyagi és kulturális életszínvonalának emelkedését, könnyű belátni, miért büszkélkedhetünk népi demokratikus rendszerünk vívmányaival.

Mindezek azonban kihozzák sodrukba a szabad népek ellenségeit. Ezek nem riadnak vissza attól, hogy „araloknak” nevezzék az új rendszerhez hű legjobb költőket és írókat. De hát kit „aralunk” el mi? A földesurakat és a tőkéséket, akik olyan kegyetlenül kihasználják a román népet? Legtöbben közülük a legalsóbb rétegekből emelkedtek ki és a polgári földesuri Romániában üldözöttség volt az osztályrészük.

Nagy írók, a nép sorából kiemelkedtek Mihail Sadoveanu könyveit elégették, Tudor Arghezi költő szegény munkások hajlékában született. A nemrég elhunyt Camil Petrescu író egy mosonfi fia volt. Mihail Beniu költő nemesien parasztiok házából jött az irodalomba, Cicero Theodorescu költő egy vasuti munkás konyhájából. És e sorok írója... Szülei, nagyszülei, dédszülei egyszerű pa-

rasztók voltak, akik verítékükkal és könnyükkkel öntözték a földet.

Akkor miért kellene sajnálnunk, hogy a birbók és tőkés elvezett hatalmakat népünk fölött? Miért védjük volna azokat akik elutottak a nép haragja elől? Azokat, akik 1907-ben meggyilkoltak 11.000 fellázadt parasztot, akik között ott voltak szüleink és testvéreink? Miért védjük volna azokat, akik 1941-ben beletaszították Romániát a Szovjetunió elleni bűnös háború szakadékaiba, szomszédunk elleni háborúba, melynek népeivel évszázados barátság fűz egybe?

Valóban árulók lettek volna, ha elfelejtjük apáink és anyáink szenvedéseit. Ha egy maroknyi földesur és tőkés érdeket védtek volna, akkor bizonyára kiérdemelték volna az imperialista sajtó és rádióállomások dicseztét, akárcsak egyes megvédői magyar írók. De akkor egész népünk átkozott volna, ahogyan azokat átkozták, akik eladták magukat a nép ellenségeinek.

Néha elolvasom, amitők írnak. Meghallgatom néha mit mondanak rádióállomásaik hullámhosszaiban. A rágalmak és az uszítás váltják egymást. A fasiszta Constantin Virgil Gheorghiu kijelenti: kész a láj kezével kikövezni az utakat, amelyeken az amerikai tankok jönnének Romániát „felszabadítani”.

A Párizsba szökött Emil Cloran fasiszta „ideológus” nemrég könyvet adott ki, melyben becsmérlő őseinket, rágalmazza hazánkat.

Egy bizonyos francia eredetű Gaston Beuve, aki szocialistának mondja magát, egy ideig Romániában élt. Felvette a Serban Voinea nevet és mint ilyen, tagja lett a Román Szocialista Demokrata Pártnak. 1948-ban Párizsba szökött és a Revue Socialiste és a reakciós francia körök számára a „román és szovjet kérdések szakér-

A B-csoport sorsolása

A bajnokság B osztálya első csoportjának küzdelmei augusztus 25-én kezdődnek. Az utolsó fordulót november 17-én játsszák le. A sorsolás a következő:

AUGUSZTUS 25. Kolozsvári Locomotiva — Nagybányai Energia, Lupényi Energia — Resicai Energia, Medgyesi Energia — Aranyosgyéresi Energia, Szatlnvárosi Energia — Szebeni Progresul, Szászregeni Recolta — Kolozsvári Stinta, Aradi Energia — Temesvári Locomotiva, Vajdahunyadi Energia — Aradi Locomotiva.

SEPTEMBER 1. Nagybányai Energia — Medgyesi Energia, Resicai Energia — Aradi Energia, Aranyosgyéresi Energia — Szászregeni Recolta, Szebeni Progresul — Vajdahunyadi Energia, Kolozsvári Stinta — Lupényi Energia, Temesvári Locomotiva — Szatlnvárosi Energia, Aradi Locomotiva — Kolozsvári Locomotiva.

SEPTEMBER 8. Lupényi Energia — Aranyosgyéresi Energia, Medgyesi Energia — Szebeni Progresul, Szászregeni Recolta — Temesvári Locomotiva, Aradi Energia — Kolozsvári Stinta, Vajdahunyadi Energia — Nagybányai Energia, Kolozsvári Locomotiva — Resicai Energia.

SEPTEMBER 15. Resicai Energia — Szászregeni Recolta, Aranyosgyéresi Energia — Vajdahunyadi Energia, Szebeni Progresul — Aradi Energia, Kolozsvári Stinta — Szatlnvárosi Energia, Temesvári Locomotiva — Kolozsvári Locomotiva, Aradi Locomotiva — Medgyesi Energia, Nagybányai Energia — Lupényi Energia.

SEPTEMBER 22. Medgyesi Energia — Temesvári Locomotiva, Szatlnvárosi Energia — Aranyosgyéresi Energia, Szászregeni Recolta — Nagybányai Energia, Aradi Energia — Aradi Locomotiva, Vajdahunyadi Energia — Resicai Energia, Kolozsvári Locomotiva — Kolozsvári Stinta, Lupényi Energia — Szebeni Progresul.

SEPTEMBER 29. Szatlnvárosi Energia — Szászregeni Recolta, Temesvári Locomotiva — Aradi Locomotiva, Aradi Energia — Vajdahunyadi Energia, Kolozsvári Locomotiva — Aranyosgyéresi Energia, Resicai Energia — Kolozsvári Stinta, Nagybányai Energia — Szebeni Progresul, Lupényi Energia — Medgyesi Energia.

OKTOBER 6. Aranyosgyéresi Energia — Temesvári Locomotiva, Aradi

Locomotiva — Nagybányai Energia, Kolozsvári Stinta — Medgyesi Energia, Szászregeni Recolta — Aradi Energia, Szebeni Progresul — Kolozsvári Locomotiva, Vajdahunyadi Energia — Lupényi Energia, Resicai Energia — Szatlnvárosi Energia.

OKTOBER 13. Szászregeni Recolta — Szebeni Progresul, Aradi Energia — Aranyosgyéresi Energia, Temesvári Locomotiva — Vajdahunyadi Energia, Kolozsvári Stinta — Aradi Locomotiva, Medgyesi Energia — Kolozsvári Locomotiva, Nagybányai Energia — Resicai Energia, Szatlnvárosi Energia — Lupényi Energia.

OKTOBER 20. Szebeni Progresul — Aradi Locomotiva, Aradi Energia — Medgyesi Energia, Temesvári Locomotiva — Resicai Energia, Vajdahunyadi Energia — Kolozsvári Stinta, Kolozsvári Locomotiva — Szatlnvárosi Energia, Aranyosgyéresi Energia — Nagybányai Energia, Lupényi Energia — Szászregeni Recolta.

OKTOBER 27. Vajdahunyadi Energia — Szatlnvárosi Energia, Medgyesi Energia — Szászregeni Recolta, Kolozsvári Locomotiva — Aradi Energia, Nagybányai Energia — Temesvári Locomotiva, Aradi Locomotiva — Lupényi Energia, Resicai Energia — Szebeni Progresul, Aranyosgyéresi Energia — Kolozsvári Stinta.

NOVEMBER 3. Kolozsvári Stinta — Nagybányai Energia, Resicai Energia — Medgyesi Energia, Szászregeni Recolta — Vajdahunyadi Energia, Aradi Locomotiva — Aranyosgyéresi Energia, Szatlnvárosi Energia — Aradi Energia, Szebeni Progresul — Temesvári Locomotiva, Lupényi Energia — Kolozsvári Locomotiva.

NOVEMBER 10. Aradi Energia — Nagybányai Energia, Temesvári Locomotiva — Lupényi Energia, Aranyosgyéresi Energia — Resicai Energia, Szatlnvárosi Energia — Medgyesi Energia, Kolozsvári Stinta — Szebeni Progresul, Szászregeni Recolta — Aradi Locomotiva, Vajdahunyadi Energia — Kolozsvári Locomotiva.

NOVEMBER 17. Temesvári Locomotiva — Kolozsvári Stinta, Lupényi Energia — Aradi Energia, Nagybányai Energia — Szatlnvárosi Energia, Kolozsvári Locomotiva — Szászregeni Recolta, Aradi Locomotiva — Resicai Energia, Medgyesi Energia — Vajdahunyadi Energia, Szebeni Progresul — Aranyosgyéresi Energia.

tője” lett. Hogy tévedésbe ejtse olvasót, Gaston Beuve továbbra is megtartotta a Serban Voinea nevet. Nemrég cikket közölt a Revue Socialiste-ben, amelyben a népi demokratikus országokat a Szovjetunió „csatlósainak” nevezi és követeli „felszabadításukat”.

A „szocialista” Serban Voinea ugyanazokat a kifejezéseket használja, mint Douglas amerikai szenátor, aki nemrég törvényjavaslatot nyújtott be az Egyesült Államok Kongresszusához, melyben követelte egy „felszabadítási kérdéssel foglalkozó igazgatóság” létesítését. Douglas véleménye szerint a kongresszusnak új alapokat kell megszavaznia a népi demokratikus országokban folytatott felforgató tevékenység támogatására.

Jól emlékszem rá, hogy néha — amikor még gyermek voltam — a mezőre mentem munkára, valamelyik bátyámmal. Az út hosszú volt és én túl fiatal: elfáradtam. Akkor rá támaszkodtam a bátyám karjára és az út nyomban könnyebb lett. Ha akkor látott volna minket Gaston Beuve, bizonyára azt mondtotta volna: a bátyád „csatlós” vagy. És én — ha hallottam és értettem volna a „csatlós” kifejezés értelmét, — jót nevettem volna rajta.

Ugyanigy nevelünk mindazokat, akik „csatlósok” neveznek minket. Ismeretes, hogy országunk, — akárcsak egy sor más ország, — jóval később lépett a szocializmus útjára, mint idősebb testvérünk, a Szovjetunió. Miért ne támaszkodjunk hát akkor erős karjára? Annál is inkább, mivel az életbevágóan fontos függetlenségünk megvédése szempontjából, melyről az imperialisták támadó lökései állandóan tüzzel-vassal meg akarják „szabadítani” bennünket. Hogyan nem támogatnánk mi, szocialista országok egymást, amikor mindannyiunkat a dolgozók új, bol-

dogabb élete felépítésének közös eszménye vezet?

Népként ellenségei krokodilus-könyveket ejtenek amiatt, hogy „nehéz a sorsunk”. De mindannyiszor, amikor valóban nehéz helyzetben voltunk, csakis a Szovjetunió jött segítségünkre. Így történt az az elmúlt évben is, amikor Romániát — akárcsak más európai országokat — szárazság sújtotta.

Szárazság, — a múlt évnél jóval súlyosabb — a múltban, a régi rendszer idején is volt nálunk. Csakhogy akkor az emberek ezrei haltak éhen és nyugati „szövetségeink” és „barátaink” egyike sem akart segítséget nyújtani. Most, a Szovjetunióval kötött megállapodás értelmében, sok ezer tonnányi gabonát kaptunk előnyös feltételek mellett. A Szovjetunió segített és segít minket gyárak és üzemek építésében és olyan felszereléseket szállít, melyeket egyetlen nyugati állam se volt hajlandó nekünk eladni. A Szovjetunió technikai segítségét is nyújt, amikor rendelkezésünkre bocsátja a szükséges dokumentációs anyagot és szakértőket küld hozzánk.

Ami határaink biztonságát illeti, valamennyi népi demokratikus ország, emlékeztetőben tartja a múlt tanulságait. Csehszlovákia határait Anglia és Franciaország szavatolták. De Münchenben, Anglia és Franciaország a hitleri Németország kezére juttatta Csehszlovákiát. Más példát is fel lehetne hozni, de ezek mind élelme élnek még mindenki emlékeztetőben.

Az is közismert tény, hogy mialatt az imperialisták fegyverek segítségével akarnak minket „felszabadítani” forradalmi vívmányaink alól, a Szovjetunió senkire sem kényszeríti rá életformáját és kitart az államok bármely együttműködése mellett. Ezt a békét biztosító elvet a szocializmus va-

Megnyílt a VI. Világifjúsági és Diák Béketalálkozó

(Folytatás az 1-5-ös oldalról.)

A világ ifjúsága Moszkvában adott találkozót. A menetszlopok összetételük szerint váltakoznak. A nagy Kína ifjúságát például 1700 ifjú képviseli, míg Nicaragua ifjúságát egyetlen fiatal. Itt azonban minden küldöttséget egyforma színekkel fogadnak és tisztelnek.

A menetszlopok rendkívül festőiek. Elhaladnak a tribünök előtt a különböző nemzeti viseletbe öltözött küldöttek, népi zenekarok, zászlóvivők, táncosok. S mindezek felett ott hangzik a vendégeiket köszöntő szöveget emberek éneklése. Ez valóban a népek közötti barátság dicsőítése.

Elhaladnak Ausztrália és Algéria, Argentína és Belgium, Bulgária és Bolivia, Brazília és Nagy-Britannia ifjúságának küldöttei. Itt menetelnek Venezuela, Felső-Volta, Vietnám, Gabon, a Haway szigetek, Gambia, Ghana, Guadelup, Guatemala, Guyana ifjai és lányai.

Ezután következnek a Német Demokratikus Köztársaság és Honduras, Görögország és Dánia, Egyiptom és Zanzibar, Izrael és India, Indonézia, Jordánia, Irák, Írország, Izland, Olaszország, Kambodzsa, Kanada, Kína, Kolumbia, Koreai NDK, Costa Rica, Cuba küldöttségei.

Feltűnnek a menetszlopban Kuwejt, Curacao, Laosz, Libanon, Luxemburg, Madagaskár, Málta, Malaj-Föld, Marokkó, Martinique, Mexiko, Monaco, a Mongol NK, Nepál, Nigéria, Hollandia, Új-Zéland, Norvégia, Oman, Pakisztán, Panama küldöttei, akiket Paraguay, Peru, Porto-Rico, Lengyelország, Románia, San-Marino, Salvador, Santa-Lucia, Saud-Arábia, Szenegál, Szíria, az Egyesült Államok, Szomália, Sierra-Leone, Tanganika, Tajikistán, Tunizs, Törökország, Ubangi-Chári-Chad, Uganda és Uruguay küldöttségei követnek.

A salak-futópályára lépnek a Farszer-szigetek, a Német SZK, a Közép-Afriai Föderáció, a Fülöp-szigetek, Finnország, Franciaország, Ceylon, Csehszlovákia, a Csad-i kormányok, Chile, Svédország, Svájc, Ecuador, Etiópia, Jugoszlávia, a Dél-Afriai Unió, Jamajica és Japán fiataljai.

A díszmenet a Fesztivál legnagyobb küldöttsége, — a Szovjetunió ifjúsági küldöttsége zárja be. A szovjet országok küldöttei hatalmas énekléssel fogadják. A menet élén a Fesztivál zászlaja, a Szovjetunió Állami lobogója, a szövetséges köztársaságok lobogói lobognak. Az ifjak és leányok magasra emelik a sárlót és a kalapáscsot — a munka, a Szovjetunió munkáival és parasztaival egységének jelképe.

A Fesztivál résztvevői a stadion zöld gyepszövényén sorakoznak fel. A Szovjetunió népeinek nemzeti viseletbe öltözött moszkvai fiatalok a díszmenet felé szaladnak és virágot nyújtanak át a vendégeknek.

Szergej Romanovszkij, a Szovjetunió Ifjúsági Szervezet Központi Bizottságának elnöke lép a mikrofonhoz... Abban a nagy megfeszítettségben részesültem, — mondotta — hogy a VI. Világifjúsági és Diák Béketalálkozó Nemzetközi Bizottságának, a szovjet ifjúságnak nevében szívesen üdvözlémet lejezzem ki és „Isten hozott, kedves barátaim!”-mal köszöntök benneteket.

Charles Bresland (Ausztrália) az ausztráliai és óceáni ifjúság, Csintamóni Panigrahi (India) az ázsiai ifjúság, Roger Ferreira (Brazília) az amerikai, Confort Thea (Ghana) az afrikai és Antoine Aumont (Franciaország) az európai ifjúság nevében szólaltak fel.

Az öt világrész ifjúságának képviselői beszédekben hangoztatták a békeharc és a népek közötti barátság szükségességét. Csintamóni Panigrahi, az ázsiai országok Fesztiválján résztvevő küldöttei nevében köszöntet fejezte ki a szovjet népek és a szovjet ifjúságnak a szíves fogadtatását. A közönség a beszédek hatalmas tüsszeléssel válaszolt.

Ezután hangos éneklés közben Klement Jermolovics Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöke, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége, a Szovjetunió kormányának, az egész szovjet nép és saját nevében melegen üdvözlötte a Fesztivál résztvevőit és azt kívánta: mulassanak jól és használják fel jól a Fesztivál napjait.

A hangszórók a nemzetközi baráti váltótűtás hajráit jelentik. A stáletá megérkezett Moszkvába, az ifjúság ünnepségére. A versenyfutók, kerékpárosok, motorkerékpárosok megjelennének a stadionban. A stáletá tagjai a közönség tapsözóné középette a központi díszmenet felé veszik útjukat, ahol a stáletá-botát átadják az ünnepség szervezőknek.

Elérkezett a legünnepélyesebb pillanat. A fuvószenekarok játszani kezdenek. A jelenlévők annak a zászlórudnak irányába tekintenek, amelyen a Fesztivál címerével ellátott fehér zászló lassan emelkedik felfelé. A béke és barátság ünnepe megkezdődött és a fiatalok az „Ifjúság dalát” éneklék. Több, mint százezer ember különböző nyelven éneklé a demokrácia ifjúság himnuszát. Ugy tünik, mintha ennek a dalnak a Lenin-stadionban elhangzott akkordjai az egész világon visszhangzanának.

Ezalatt a központi díszmenetnyírtól fehér galamb — a béke szimbóluma — repül fel a magasba. A következő pillanatban sok ezer galamb repül a kék ég felé.

Kis szünet után a küldöttek helyet foglaltak az emelvényen. A stadion feletti légkört a világ minden népe dalainak akkordjai töltik meg. Kezddnek a szovjet tömegsportolók tornamutatványait. A gyakorlatokat a munkáló tartalékok iskoláinak növendékei kezdik. A stadionban öt oszlopba sorakozó háromezereztől kezdve ifjú és lány jelenik meg. Az oszlopok bámulatos gyorsasággal oszlanak fel és ime: a stadion zöld szőnyegén elegáns virággyök, evezőscsónakok, hullámszög, csodálatos csipkék, gyáregyületek körvonala jelenik meg. A sportolók ügyessége, rugalmassága, mozdulataik pontossága általános bámulatot kelt. A sportolók átcsoportosulnak és baráti taps közepette ezt kiáltják: „Üdvözljük a Fesztivál résztvevőit!”

Nasser elnök beszéde az egyiptomi nemzeti forradalom évfordulóján

KAIRÓ. (Agerpres). TASZSZ. Az 1952-es egyiptomi forradalom 5. évfordulója alkalmából július 26-án Alexandriában a Felszabadulás-térén nagygyűlés volt, amelyen több, mint százezer ember vett részt. A gyűlésen más városok és tartományok küldöttségei is részt vettek. A gyűlésen Gamal Abdel Nasser, Egyiptom elnöke nagy beszédet mondott.

Nasser elnök részletesen ismertette az egyiptomi nép harcát nemzeti függetlensége megszilárdításáért és az ország szilárd társadalmi és politikai rendszerének megteremtéséért.

Az elnök a városnak ugyanazon a terén tartotta beszédét, amelyen az elmúlt év július 26-án bejelentette a Szezi-csatorna Társaság államosítását. Az elnök hangoztatta, hogy az elmúlt évben Egyiptom az imperializmus ellen viselt kemény harcban megszilárdította szabadságát és megőrizte becsületét.

Az elnök bejelentette ismertette az egyiptomi nép harcának különböző szakaszait a Szezi-csatornára vonatkozó jogainak védelmében. Hangsúlyozta, hogy Egyiptom megjelent az ENSZ előtt és együttműködést keresett mindazokkal az országokkal, amelyek erre hajlandók voltak és olyan megoldásra törekedett, amely az összes országokat kielégíthette volna. Az imperializmus azonban támadásra készült, mert nem csupán a Szezi-csatornáról, hanem közép-keleti uralmáról volt szó.

Az angol-francia agresszorok vereségének okait elemelve az elnök

melátta a szovjet álláspont nagy jelentőségét.

Az elnök ezután az Egyesült Államok állásfoglalását ismertette. Lezárta, hogy az Egyesült Államoknak megvoltak a maga külön tervel. Az élelmiszer és közlekedési áramok besztelése által nyomást akart gyakorolni Egyiptomra, tehát más eszközökkel — kihatással — akarta elérni azt, amit az agresszióval nem sikerült kikényszeríteni. „Mi buzát kértünk az Egyesült Államoktól — de elutasított bennünket” — mondotta Nasser.

Az Egyesült Államok azt hitte, hogy kihatással megadást bírhatja Egyiptomot és így „békés” eszközökkel ér el az imperialisták céljait. „Nekünk azonban sikerült máshonnan buzát és közlekedési áramot megszerezni és ezáltal meggyőztük a tervekkel — hangsúlyozta az elnök.

Nasser a továbbiakban élesen elítélte az úgynevezett „középkeleti úr” elméletét és kijelentette, hogy Egyiptom elveti az Eisenhower-doktrínát. Egyiptom a Bandungban meghirdetett politika alapján áll, amely a béke megőrzésére irányul — hangsúlyozta az elnök. Ezután ismertette, hogy az imperialisták időközben megpróbálták egy más politika megvalósítását is. „Ellenfeleink nyíltan kijelentették, hogy az arab nacionalizmus gátolja közép-keleti politikájukat. Ezután megkezdődött az idegháború.

Kilenc adóhírlás-lépteti akcióba az arab nép, az egyiptomi forradalom és Egyiptom szabadsága ellen. Céljuk Egyiptom elszigetelése és a

Kiváló ügyességgel tették tanúságot a leningrádi és moszkvai testnevelési főiskolák tornászai és az ország különböző főiskoláinak sportolói.

A zöld gyepszövényen újra több ezer napbarnított sportoló jelenik meg. Az egész stadion úgy néz ki, mint egy hullámszög, aransárga buzatenger. Egszerre csak a buzatenger felett megjelenik egy atombomba vészjelző árnyéka. A sportolók átcsoportosulnak és két világoskék vonallal ellátott bombát, amit végül is a föld népeinek határtalan békétörékevei jelképező hullámenger nyel el. A háttérben megjelennek az öt földrész körvonala, a világ térképét a jól ismert fehér galambnak — a béke jelképének körvonala zárják be. Egy láthatatlan kéz orosz nyelven leírja a Béke szót. Ezután ezt angol és francia nyelven megismétli, majd kínai jelképes írással és a bonyodalmas arab írással is.

Ezután gyönyörű díszírmu virág jelenik meg — a Fesztivál címe. A sportolók a keleti díszmenet előtt a zászlók ezereiből ismert Fesztivál jelszót: „Békéért és Barátságért!” felírást alakítják ki.

A VI. Világifjúsági és Diák Béketalálkozó megnyitása a világ minden országá fiataljainak a békéért és a népek közötti barátságért, az emberiség jobb jövőjéért való egységének hatalmas megnyilvánulássá változott.

közép-keleti uralom megszerzése volt.

Az elnök határozottan elítélte Franciaország imperialista háborúját Algériában és melátta az algériai nép szabadságharcát s hangsúlyozta, hogy az araboknak kötelességük támogatni az algériai népet. Ezután ismertette az omani helyzetet és kiemelte, hogy az arab nép támogatja az omani nacionalistákat, akik harcokat az idegen uralom alóli felszabadulásukért.

„JELENLEG OMANBAN EGY ÚJ HÁBORU LANGOLT FEL” — jelentette ki Nasser. Kidomborította, hogy 1955-ig Oman, Galab

imammal az élen, független állam volt. De Anglia ellopja az országot és elűzte az imámot. Most, amidőn az ország népe felkel egykori szabadságának megvédéséért, Anglia háborút indított ellene.

Beszéde végén az elnök felhívta az egyiptomi népet, hogy fokozott erővel védekezze gazdasági és politikai függetlenségéért. Rámutatott arra, hogy az egyiptomi vállalatokat kizárólag egyiptomiaknak kell megszervezniük. „Olyan csapatot kell mérnünk az imperialistákra, hogy soha többé ne vehessék meg lábukat hazánk földjén. Ehhez az kell, hogy egyesüljünk és megőrizzük egységünket. Egszgesen kell megvédenünk kivívott győzelmeinket. A mi politikánk a tömbököt való távolmaradás és az arab nacionalizmus megvédésének politikája. Ezen az úton haladva megóvhatjuk függetlenségünket, és szabadságunkat”.

Dulles amerikai külügy-miniszter Ottavába utazott

NEWYORK. (Agerpres). TASZSZ. Dulles amerikai külügyminiszter július 26-án repülőgépen két napra Kanadába utazott, ahol megbeszéléseket folytat Diefenbaker miniszterelnökkel.

A lapok rámutatnak arra, hogy Kanada és az USA kapcsolataiban több olyan probléma merült fel, amelyeket most az ottawai megbeszélések megvitatnak. A kérdések egyetől toltatól tanuskodik Hutchinson, a Christian Science Monitor munkatársának az a megállapítása is, amely szerint az Egyesült Államok és Kanada viszonyában komoly változások következtek be.

Az amerikai-kanadai viszony egyik legsürgősebben megoldásra váró problémája Kanada rendkívül hátrányos kereskedelmi mérlege az USA-val szemben, ami Kanadában nagy elégedetlenséget vált ki. Tetőzi ezt az elégedetlenséget még az is,

hogy az Egyesült Államok mind nagyobb akadályokat gördít a kanadai áruhozatal útjába, sőt azzal fenyegetik, hogy főleg a fémáruk tekintetében újabb korlátozásokat vezet be.

Kanadában elégedetlenséget okoz az is, hogy az amerikai buzát a világpiacra dumping áron hozzák forgalomba.

A kanadaiakat az sem lelkesíti túlságosan, hogy az ország területén nagy amerikai katonai csapatok tartózkodnak. Chills amerikai hirmagyarázó szerint, a közös kanadai-amerikai támaszpontok amerikai katonai létszáma három-négy-szer akkora, mint a kanadaiaké. Mint a világ minden részén, ahol szuverén állam területén nagyszámú amerikai katonai állomások, ez a helyzet sürdöst és ellenségeskedést okoz Kanadában is — írja Chills.

Grotewohl új javaslata Németország egyesítésére

BERLIN. (Agerpres). Az ADN jelenté:

Otto Grotewohl, az NDK miniszterelnöke, az NDK-ban akkreditált diplomaták és 100 német és külföldi újságíró jelenlétében egy Berlinben szombaton megtartott sajtótájékoztelenen új javaslatokat hozott nyilvánosságra Németország újraegyesítésének kérdésében. A javaslatokat felőlel nyilatkozatot a Német DK Minisztertanácsa pénteken hagyta jóvá.

Grotewohl, a többi között kijelentette, hogy az ország egyesítését nem lehet általános választások útján létrehozni, tekintettel arra, hogy két német állam van s míg a Német SZK atomháborús támaszpontja alakul, a Német DK szilárdan halad a szocializmus útján és nem hajlandó letérni erről az útról.

E két álláspont közötti szakadékok nem lehet választások segítségével áthidalni.

Az újraegyesítés kérdésében a kormány nyilatkozatot az alábbi konkrét javaslatot tartalmazza: „Egy a nemzetközi jog szabályai szerint megkötendő egyezmény alapján alakítsák meg a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság államszövetségét”.

A nyilatkozat a továbbiakban meghatározza, hogy az államszövetség nem jelentene már kezdetől fogva egy olyan független államhatárat, amely fölülte állana a két államnak; a szövetség kizárná az egyik német állam bármilyen hegemoniáját a másik fölött. A két ország parlamentjeinek képviselőiből megalakított összes német tanács — amelynek csupán ta-

nácsadói jellege lenne — javasolhat és bevezethet majd olyan intézkedéseket, amelyek lépésről-lépésre haladva meghozzák a két állam megbékélését.

Ennek érdekében a nyilatkozat az alábbi javaslatot tartalmazza:

1. — Kössenek olyan egyezményt, amely eltávolítja atombombák és fegyverek gyártását és tárolását a két ország területén és eltávolítja az atomháborús propagandát.

2. — a két német állam külép az Eszkatlati Szövetségből, illetve a Varsói Szerződésből, megszünteti a közelebbi katonai szolgálatot és megállapodik a két fél haderőinek létszámában.

3. — együttesen vagy külön-külön felhívással fordulnak a négy nagyhatalomhoz annak érdekében, hogy fokozatosan vonják ki csapataikat egész Németország területéről.

Egy ilyen alapon létrehozott államszövetség hozzájárulhat ahhoz, hogy megegyezzenek a két országot érintő összes kérdések rendezésében. Az elfogadott határozatok és ajánlások végrehajtásában mindkét állam szabadon, minden külső kényszerítő mentesen járhat el. Később pedig megteszik a Németország egyesítése felé vezető további lépéseket.

A Német DK kormányja a jelen pillanatban — nehégy esetleg megakadályozza a két német állam egyesítését — nem teszi vita tárgyává a két német állam további fejlődésével kapcsolatos kérdéseket.

A nyilatkozat a többi kormányokhoz és a népekhez intézett felhívással zárul: támogatassák a német népet hazája egyesítése érdekében.

NÉHÁNY MONDATBAN

A. A. Zsukov, a Szovjet Közföldi Kulturpolitikák Bizottságának elnöke, aki hosszabb látogatást tett a Kínai NK-ban, július 27-én repülőgépen hazatért az Szovjetunióba.

Husszein, Jordánia királyja három hét óta epilepsziában szenved, s betegsége napról-napra súlyosbodik. Mint az „Al Zahur” ammani tudósítója közli, a királyi udvar nem engedélyezte, hogy jordániai orvosok kezeljék a beteget, nehogy a királyi betegsége kitudódjék. Husszein király apja annak idején szintén epilepsziában szenvedett.

Az agg hullarabla nem esett a feje lágyára s még mielőtt az udvariasságukról közismert argentin rendőrök bekapogtattak volna hozzá, hogy tapintatlan jövahagyását kérjék letartóztatásához, még idejében nyakra közé szedte a lábát és ez alkalommal feltételezően valóban nyomavestett.

Hová tűnt el buenos-airesi lakos? Privát helyen, avagy hivatalos épületben bujkált? Ezt valószínűleg csak a jösten és az argentin titkosszolgálat tudja, de ők viszont diszkrétan hallgatnak róla.

Buenos Aires szöszterint magyar fordításban azt jelenti, hogy jó levegő. S valóban, ez a gyönyörű tengerparti város méltán kapta a talált elnevezést. A nemzetközi közvélemény tehát joggal reméli, hogy az argentin hatóságok nem fogják engedni, hogy régi módszerek és régi gengszterek sokáig rontsák még szép földvárosuk híres levegőjét.

F. I.

HOLLÓ A HOLLÓNAK...

Ismerőseinek egybehangzó véleménye szerint, Ante Pavelics nem zárdában töltötte a zavaros hiterista háborús időket. Sőt. A Führer horvátországi helytartójaként, a rablások közötti szabadidejében emberitással szórakozott. Még pedig rendszeresen, amint azt a jugoszláviai tömegsírók, a feljegyzett és ki-fosztott halvak is bizonyították.

Egyáltalán nem csodálatos tehát, hogy Pavelics a háború utolsó napjaiban forrónak érezte maga alatt a hazai rögöket. S ezért saját biztonságának és testi épségének szempontjából indokoltnak tekinthetjük, hogy 1945 májusában, amikor a német megszálló csapatok nagysietve kiürítették Zágrábot és sündisznó-láda helyrekezdő rugalmasan visszacsúszott, Ante Pavelics szintén utatpárt költözött gregocsiá kereké alá és nyugati irányban elrobogott. Egykori uralmának színhelyéről sok szép emléket, továbbá több arany-pénzzel és áldozatalainak százból ki-űtött aranyfogakkal teli zskárt, valamint tíz ládányi különböző arany-tárgyat vitt magával.

Hova szökhett egy hazájából kerekelt oldott gyászolót? Nyilvánvalóan csakis olyan helyre, ahol lárt karok-ra és baráti keblekre talált. S hol lehetett fel eme puha védőszárnyak? Nyilvánvalóan a hasonszörűek társaságában, vagyis ott, ahol multját nem bűnök, hanem erénynek tekintik.

Pavelicsünk előbb Európában próbált szerencsét, majd miután alvezérei jóvólából sikerült néhány fogadtól és kincsesládától megszabadulnia, a latinamerikai partok felé irányította sok uihart átvészelt békáját. Nemhíába. Mert humanizmusról szeplőtlen multja elegendő garancia volt ahhoz, hogy bebocsátást nyerjen a peronista paradicsomba. Ilyenformán az Ur 1948. esztendőjének egyik szép napján a levitézlett Pavelics a Peron-féle szaglatlanított és olajbűlítéses demokrácia hazájában, Argentínában telepedett meg és Buenos Aires kies fekösdő villánygyedében ültette fel összkomfortos lanádját.

Ne firtassuk mostan, hogy miként került a jugoszláv közvélemény tudomására szenyor Pavelics buenos-airesi üdülésének híre, tény azonban, hogy megtudta s a jugoszláv külügyminisztérium azon nyomban kiadatását követelte az argentin hatóságoktól. Ante Pavelics közönséges bűnöző — szögezte le nyilatkozatában jugoszlávia —, akinek bűnlajstromán nem kevesebb, mint 3055 gyermek, 6315 nő és 479 öregember meggyilkolása szerepel, — tehát seholl, semilyen országban nem tekinthető politikai menekültnek. De Pavelics tata kéjutazására nem sokáig vetett árnyékot ez a „zavaró momentum”. Az argentin hatóságok sűrű és diplomatikus sajnálkozások közepette tudatták a jugoszláv kül-

ügyminisztériummal, hogy Pavelics tartózkodási helye ismeretlen előtől és fogalmuk sincs az ősz gyermekgyilkos hollétérlől.

Ejnye, ejnye! Ki hitte volna, hogy az argentin rendőrségi szerek ennyire szórakozottak. Bizonyára mindenképp halálra keresték Pavelicsét, csak éppen az nem jutott eszébe, hogy betekintsenek a helyi lapok társasági rovatába, ahol pedig megcsodálhatták volna az újszerű szenyor jólsikerült fényképeit. S minő fatidús véletlen, hogy a derék argentin rendőrök figyelmét elterülték azok a botrányos sajtótelelezések is, amelyeket Ante Pavelics és alvezérei olvastak egymás fejére. Így természetesen képtelenek voltak nyomára akadni Buenos Airesben és igaz lelkiismerettel mondhatták, hogy rejtélyesen eltűnt.

De mi történt végül is a jeles férjjával? Csak úgy egyszerűen fényes nappal nyomavestett valamelyik fogalmas utcán?

Kísérlelj meg egy régebbi keleti sajtóközleménnyel megvilágítani a rejtélyt. A szobanforgó, argentin hírforrásokból eredő közlemény szerint „Ante Pavelics, a jugoszláv emigránsok ismert vezére felajánlotta szolgálatait Peron elnök állam-biztonsági szerveinek”. Más értesülések még azt is tudni vették, hogy Pavelics önzetlen teherenyiségét hatvi 600 pezavól honorálták.

Ime, a titokzatos eltűnést eset magyarázatát Lavovsiri híres télelben találhatjuk meg: semmi sem vész el, minden átváltozik. Az öreg Ante Pavelics sem vészett el, csak éppen átváltozott peronista zsoldos-sá s hazai tapasztalatát új jónőke szolgálatában váltotta fel buzgógn aprópenéz. Ezért nem lehetett szegény megállni. Mert az a példázat, amely szerint holló a hollónak nem vájja ki a szemét, nem csak a szemre, hanem a gengszterekre is vonatkozik.

Rendben van, ez idáig érthető és a maga módján logikus is. Mit gondoltunk azonban arról, hogy Ante Pavelics még ma, vagyis az emlékeztető argentinai események után is szabadlában van.

Ugyanis Peron diktátor kámporra-válása után, amikor Argentínában új kormány került uralomra, indokoltnak látszott az a feltételezés, hogy a háborús bűnös Pavelics eladatása elé immár nem hárlunk elvi akadályok. A jugoszláv külügyminisztérium ebben a reményben ismételte meg még egynehánszor régebbi, de mindaddig teljesíttelen kérelmét.

Késztelen, hogy az új argentin hatóságok megértőbbeknek mutatkoztak elődeiknél. A bűnös ugyan nem adott hi, de kedvezően fogadták a jugoszláv kérelmet. A következő felszólításra még mindig nem adott ki, de legalább kifejezték legőszintébb nagyrabszűléseiket és ama szándékukat, hogy a kérdést pozití-

ven fogják mérlegelni. Ezt követően, az újabb érdeklődésre válaszulva megígérték az elintézt és lassan-lassan elérkeztek odáig, hogy rendőri felügyelet alá helyezték Pavelicsét. Végül pedig a közelmúltban, a leg-és legutóbbi sürgétségek eredményeképpen, el is rendelték Pavelics letartóztatását.

Azt hihetnők, hogy ezzel most már közmegegedésre lezárult a Pavelics-ügy s a volt usztasa bandavezér a jugoszláv törvényesség előtt várja felelősségvonomását. Szó sincs róla. Az agg hullarabla nem esett a feje lágyára s még mielőtt az udvariasságukról közismert argentin rendőrök bekapogtattak volna hozzá, hogy tapintatlan jövahagyását kérjék letartóztatásához, még idejében nyakra közé szedte a lábát és ez alkalommal feltételezően valóban nyomavestett.

Hová tűnt el buenos-airesi lakos? Privát helyen, avagy hivatalos épületben bujkált? Ezt valószínűleg csak a jösten és az argentin titkosszolgálat tudja, de ők viszont diszkrétan hallgatnak róla.

Buenos Aires szöszterint magyar fordításban azt jelenti, hogy jó levegő. S valóban, ez a gyönyörű tengerparti város méltán kapta a talált elnevezést. A nemzetközi közvélemény tehát joggal reméli, hogy az argentin hatóságok nem fogják engedni, hogy régi módszerek és régi gengszterek sokáig rontsák még szép földvárosuk híres levegőjét.

F. I.